၁၂- စာစပ်နည်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရတနတ္တယံ အဟံ ဝန္ဒာမိ။ ရတနာသုံး၊ မုတ္တာကုံးကို၊ ဦးလုံးထိပ်မှာ၊ ဆင်ပြီးခါမှ၊ နောင်လာသောတု၊ အခြေပြုတို့၊ ကြည့်ရှုလေ့ကျက်၊ ဆောင်ရွက်စိမ့်ငှာ၊ မာတိကာနှင့်၊ စပ်ရာစပ်ပုံ၊ ဥဒါဟရုက်ကို၊ ဥဿုံမြဲ့မြဲ့၊ ရေးသားခဲ့မည်၊ သည်မှာကတ္တား၊ ကို, သို့ကာကံ၊ ကရိုက်းမှန်က၊ ဖြင့်, ပေးကြရာ၊ အား, ဌာ, သမ္မဒါန်၊ အပါဒါန်မှာ၊ စဉ်ထားမပျက်၊ မှ, အောက်, ထက်, တည့်၊ ၏ ပေးကမူ၊ သမ္မန်ယူလေ့၊ ၌မူအာဓာရ၊ ကြောင့်ပေးကလျှင်၊ ဟိတ်, ကာရက၊ နိမိတ္တသာ၊ သဟာဒိယောဂ၊ နှင့်ပေးကြ၏၊ နိဒ္ဓါရကတို့တွင်၊ သော လျှင် တုလျာ၊ ဝိသေသာတည်း၊ ဘိန္နာအားဖြင့်၊ အားဖြင့်တစ်ဖြာ၊ စွာ, ရွေ့, ရကား၊ လျောက်ကားတစ်ချက်၊ လျက်ကားတစ်တန်၊ စပ်ရန်ကြယာ၊ ဝိသေသာတည်း၊ ၍မှာ ပုဗ္ပကာလကြိယာ၊ အပရာ, သမာန၊ သော်ပေးကမူ၊ မှတ်ယူလက္ခကာ၊ ဟူ၍ပါက၊ အာကာရတည်း၊ အစ္စန္တသံယောဂ၊ မည်ရခေါ်နှုန်း၊ မြန်မာထုံးကို၊ ပတ်လုံးကာလ၊ အဒ္ဓ တိုင်တိုင်၊ စပ်ဆိုင်အကြောင်း၊ လည်းကောင်း, သရုပ်၊ သရူပဝန္တ၊ ဤသို့ပါက၊ နိဒဿန တုလျတ္တမှာ၊ တည်းဟုလာ၏၊ အိုမှာအာလုပ်၊ စပ်ရံထုတ်သည်၊ ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ၊ နိဒါန်း တည်း။

စာစပ်လင်္ကာပြီး၏။

လင်္ကာအရ စာစပ်ပုံအကျယ်။

သည် ဟူ၍ အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကတ္တား, ကတ္တား၏ကြိယာ, အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား၊ အဟံ ဝက္ခာမိ အစရှိသည်တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုပေ အံ့။ ဤပြယုဂ်၌ အဟံကား သည် ဟူ၍ (စာ-၄၂၈) အနက်ပေးသောကြောင့် ဝက္ခာမိ၌ ဿာမိဝိဘတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာချာတ် ကြိယာဝါစကလည်း ဟောအပ်သော ဝုတ္တကတ္တား၊ ဝက္ခာမိကား ထိုကတ္တားကို ဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစက အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ကို ဟူ၍အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကံ, ကံ၏ ကြိယာ, အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား၊ သုသန္ဓိကပ္ပံ ဝက္ခာမိ အစရှိသည်တည်း။ သုသန္ဓိကပ္ပံ၊ မကျဉ်း မကျယ်၊ အလယ်အလတ်၊ သင်ပျော်နာဘွယ်၊ ကောင်းမြတ်သော သန္ဓိကျမ်းကို။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုပေအံ့။ ဤပြယုဂ်၌ သုသန္ဓိကပ္ပံကား ကို ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဝက္ခာမိ၌ သာာမိဝိဘတ်ဟုဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် မဟောအပ်သော အဝုတ္တကံ၊ ဝက္ခာမိကား ထိုကံကိုမဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ဖြင့် ဟူ၍အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကရိုက်း, ကရိုက်း၏ ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား၊ ပါဒေန ဂစ္ဆတိ အစရှိသည်တည်း။ ပါဒေန၊ ခြေဖြင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဤပြယုဂ်၌ ပါဒေနကား ဖြင့်ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ဂစ္ဆတိ၌ ကရိုက်း၊ ဂစ္ဆတိကား ကရိုက်း၏ ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

အား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ၄ာ ဟူ၍လည်းကောင်း အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော် သမ္ပဒါန်, သမ္ပဒါန်၏ ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား၊ ဘိက္ခုဿ ဒေတိ၊ သုဗုဒ္ဓုံ ဝက္ခာမိ အစရှိသည်တည်း။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သုဗုဒ္ဓုံ ကောင်းစွာသိစိမ့်သောငှာ။ ဝက္ခာမိ၊ ဆိုပေအံ့။ ဤပြယုဂ်တို့တွင် ဘိက္ခုဿကား အား, ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့်၊ ဒေတိ၌ သမ္ပဒါန်၊ ဒေတိကား သမ္ပဒါန်၏ ကြိယာ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ သုဗုဒ္ဓုံကား ငှါ, ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့်၊ ဝက္ခာမိ၌ သမ္ပဒါန်၊ ဝက္ခာမိကား သမ္ပဒါန်၏ ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

မှ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အောက်, ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထက်, ဟူ၍လည်းကောင်း အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော် အပါဒါန်, အပါဒါန်၏ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား ပါပါစိတ္တံ နိဝါရယေ၊ တတော ဩမကတရော န ဝဋ္ဋတိ၊ ယတော ပကီတတရော နတ္ထိ (စာ-၄၂၉) နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ တတော၊ ထိုအောက်။ ဩမကတရော၊ ငယ်သည်။ န ဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ယတော၊ အကြင်ဝိနည်းတရားတော်ထက်။ ပဏီတတရော၊ မြတ်သော တရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဤပြယုဂ်တို့တွင် ပါပါစိတ္တံ နိဝါရယေ ဟူသောပြယုဂ်၌ ပါပါကား မှ ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် နိဝါရယေ၌ အပါဒါန်၊ နိဝါရယေကား အပါဒါန်၏ ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ တတော ဩမကဘရော ဟူသော ပြယုဂ်၌ တတောကား အောက်, ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် န ဝဋ္ဋတိ၌ အပါဒါန်၊ န ဝဋ္ဋတိကား အပါဒါန်၏ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ယတော ပဏီတတရော နတ္ထိဟူသော ပြယုဂ်၌ ယတောကား ထက်, ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့်၊ နတ္ထိ၌ အပါဒါန်၊ နတ္ထိကား အပါဒါန်၏ကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

၏ ဟူ၍ အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော် သမ္ပနိ, သမ္ပန္စီအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား ရညော ပုရိသောအစရှိသည်တည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ ပုရိသော၊ အချင်း။ ဤပြယုဂ်၌ ရညောကား ၏, ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပုရိသော၌ သမ္ပန်၊ ပုရိသော ကား သမ္ပန္စီအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

၌ ဟူ၍အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အာဓာရ, အာဓေရ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏၊ ပြယုဂ်ကား ဘူမိယံ ဂစ္ဆတိ အစရှိသည်တည်း။ ဘူမိယံ မြေ၌။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဤပြယုဂ်၌၊ ဘူမိယံကား ၌, ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့်၊ ဂစ္ဆတိ၌ အာဓာရ၊ ဂစ္ဆတိကား အာဓေရ် အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

တစ်နည်းကား။ မှ, ဟူ၍ အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော် အချို့သောအရာ၌ အနီး ပုဒ်နှင့်အပါဒါန်, အပါဒီအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား ဥဘတော သုဇာတော ပုတ္တော အစရှိသည်တည်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံသောသူမှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဤပြယုဂ်၌ ဥဘကောကား မှ, ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် သုဇာတော၌ အပါဒါန်၊ သုဇာတောကား အပါဒီအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ကြောင့် ဟူ၍ အနက်ပေးအပ်သည် ရှိသော် ဟိတ်, ဟိတ်၏ ဖိုလ်, အဖြစ်ဖြင့်

(စာ-၄၃၀) ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် ဝသတိ၌ ဟိတ်၊ ဝသတိကား ဟိတ်၏ဖိုလ်, အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ကြောင့် ဟူ၍ အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကာရကာ ကာရကဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပြယုဂ်ကား စတုန္နံ အရိယသစ္စာနံ အနနုတေဓာ သံသရိ အစရှိသည်တည်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ အနနုတေဓာ၊ မသိခြင်း ကြောင့်။ မယဉ္စေဝ၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ သံသရိ၊ ကျင်လည်ရလှလေပြီ။ ဤပြယုဂ်၌ အနနုတေဓာကား ကြောင့်ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့်၊ သံသရိ၌ ကာရက၊ သံသရိကား ကာရကဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ကြောင့် ဟူ၍ ။ပ။ သော် နိမိတ်, နိမိတ္တဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏ ။ပ။ ကား နာဂေါ ဒန္တေသု ဟညတေတည်း။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်ကို။ ဒန္တေသု၊ အစွယ်ကို လိုသောကြောင့်။ ဟညတေ၊ သတ်အပ်၏။ ဤ။ ၌။ ဒန္တေသုကား ကြောင့် ဟူ၍ ။ပ။ ကြောင့် ဟညတေ၌ နိမိတ်၊ ဟညတေကား နိမိတ္တဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

နှင့် ဟူ၍။လ။ သော်။ သဟသဒ္ဒေါနှင့်ယှဉ်ရာ၌၊ သဟယောဂ- သဟယောဂဝန္တ-အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏ ။ပ။ ကား။ သဟပိ ဂဂ္ဂေန သံဃောတည်း။ သံဃော၊ သည်။ ဂဂ္ဂေန၊ ဂဂ္ဂထေရ်နှင့်။ သဟပိ၊ တက္ဂလည်း။ ဤ။ ၌။ ဂဂ္ဂေနကား နှင့် ဟူ၍။ပ။ ကြောင့်၊ သဟပိ၌ သဟယောဂ၊ သဟပိကား သဟယောဂဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

နှင့် ဟူ၍။ပ။သော်။ အချို့သောအရာ၌၊ သဟာဒိယောဂ, သဟာဒိယောဂဝန္ထ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏ ။ပ။ ကား ဘိက္ခုသံဃေန သဒ္ဓိတည်း။ ဘိက္ခုသဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဤ။ ၌။ ဘိက္ခုသံဃေနကား နှင့် ဟူ၍ ။ပ။ ကြောင့် သဒ္ဓိ၌ သဟာဒိယောဂ၊ သဒ္ဓိ ကား သဟာဒိယောဂဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

တို့တွင် ဟူ၍ ။ပ။ သော် နိဒ္ဓါရက, နိဒ္ဓါရကိယအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏ ။ပ။ ကား ဂါဝီနံ ကကှာ သမ္ပန္နခီရတမာတည်း။ ဂါဝီနံ၊ နွားမတို့တွင်။ ကကှာ၊ နွားနက်မသည်။ သမ္ပန္နခီရတမာ၊ ချိူမြိန်သော နို့ရည်ရှိ၏။ ဤ။ ၌။ ဂါဝီနံကား တို့တွင် ဟူ၍ ။ပ။ ကြောင့် (စာ-၄၃၁) သော ဟူ၍။ပ။ သော် တုလျာဓိကရကာဝိသေသန, တုလျာဓိကရက ဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ။ပ။ကား မဟန္တော ပုရိသောတည်း။ မဟန္တော၊ ကြီးမြတ် သော။ ပုရိသော၊ တည်း။ ဤ။ ၌။ မဟန္တောကား။ သော ဟူ၍ ။ပ။ ကြောင့် ပုရိသော၌ တုလျာဓိကရကဝိသေသန၊ ပုရိသောကား တုလျာဓိကရကဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

အားဖြင့် ဟူ၍။ပ။ သော် ဘိန္နာဓိကရကဝိသေသန, ဘိန္နာဓိကရကဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ပ။ ကား တပသာ ဥတ္တမောတည်း။ တပသာ၊ အကျင့်အားဖြင့်။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သည်တည်း။ ဤ။ ၌။ တပသာကား အားဖြင့် ဟူ၍။ပ။ကြောင့် ဥတ္တမော၌ ဘိန္နာဓိကရကဝိသေသန၊ ဥတ္တမောကား ဘိန္နာဓိကရကဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

အားဖြင့် ဟူ၍။ပ။ သော် အချို့သော အရာ၌ ကြိယာဝိသေသန, ကြိယာဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ။ပ။ ကား စတုဓာ ဌိတာတည်း။ စတုဓာ၊ လေးပါးအပြားအားဖြင့်။ ဋိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဤ။ ၌။ စတုဓာကား အားဖြင့် ဟူ၍။ပ။ ကြောင့် ဋိတာ၌ ကြိယာဝိသေသန၊ ဋိတာကား ကြိယာဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

စွာ ဟူ၍ ။ပ။သော် ကြိယာဝိသေသန, ကြိယာဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပ။ကား မုဒုံ ပစတိတည်း။ မုဒုံ၊ နူးညံ့စွာ။ ပစတိ၊ ချက်၏။ ဤ။ ၌။ မုဒုံကား စွာ ဟူ၍ ။ပ။ ကြောင့် ပစတိ၌ ကြိယာ။လ။သန။ ပစတိကား ကြိယာ။လ။သျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ၍ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရကား- ဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ သော် ကြိယာဝိသေသန, ကြိယာ ဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ။ ပ ။ ကား ဒဿေန္တော အာဟတည်း။ ဒဿေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍။ ဝါ- ပြလိုရကား၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဤ။ ၌။ ဒဿေန္တောကား ၍ ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ရကား ဟူ၍လည်းကောင်း။ပ။ ကြောင့် အာဟ၌ ကြိယာ။ပ။ သေသန။ အာဟကား ကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။

လျှောက် ဟူ၍ ။ပ။သော် ကြိယာဝိသေသန, ကြိယာဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ် ၏။ ပ။ ကား ယထာရဟံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံတည်း။ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အလျောက်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဤ။ ၌။ ယထာရဟံကား။ လျောက် ဟူ၍။ပ။ ကြောင့် ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၌ ကြိယာ။ပ။ သန။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံကား (စာ-၄၃၂) ခါးထောက်လျက်၊ န ဂမိဿာမိ၊ မသွားအံ့။ ဤ။၌။ ခမ္ဘကတောကား လျက် ဟူ၍။ပ။ ကြောင့် န ဂမိဿာမိ၌ ကြိယာ။ပ။ သန၊ နိဂမိဿာမိကား ကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။

ပြီ ဟူ၍။ပ။သော်။ ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသန, အပရကာသကြိယာဝိသေသျ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ပ။ ကား။ အဘိဝါဒိယ ဘာသိဿံတည်း။ အဘိဝါဒိယ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဘာသိဿံ၊ ဆိုပေအံ့။။ ဤ။၌။အဘိဝါဒိယကား ပြီ ဟူ၍။ပ။ကြောင့် ဘာသိဿံ၌ ပုဗ္ဗ ကာလကြိယာ။ပ။ သန၊ ဘာသိဿံကား အပရကာလကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။ တွာ ပစ္စည်းကို အနာဂတ်ကာလ၌ စီရင်အပ်သည်ရှိသော် အပရကာလကြိယာဝိသေသန, ပုဗ္ဗကာလကြိယာဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ။ပ။ကား ဒွါရံ ပိဒဟိတွာ နိက္ခမတိ တည်း။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတွာ၊ ပိတ်၍။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ ဤ။၌။ ပိဒဟိတွာကား ၍ဟူ၍။ပ။ကြောင့် နိက္ခမတိ၌ အပရကာလကြိယာဝိသေသန၊ နိက္ခမတိကား ပုဗ္ဗကာလကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။ တွာပစ္စည်းကို ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ စီရင်အပ်သည်ရှိသော် သမာနကာလကြိယာဝိသေသန, သမာနကာလကြိယာဝိသေသျအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ။ပ။ကား သရိယော တမံ ဟန္တာ ဥဒေတိတည်း။ သူရိယော၊ နေမင်းသည်။ တမံ၊ အမိုက်တိုက်ကို။ ဟန္တာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဥဒေတိ၊ တက်၏။ ဤ။ ၌။ ဟန္တာကား ၍ ဟူ၍။လ။ကြောင့် ဥဒေတိ၌ သမာနကာလကြိယာဝိသေသန၊ ဥဒေတိကား သမာနကာလကြိယာ။လ။စပ်အပ်၏။

သော် ဟူ၍။လ။သော် လက္ခဏ လက္ခဏဝန္တ၊ လကျွ လကျွဝန္တအားဖြင့် လေးပါးသောအနက်တို့ကို ရကုန်၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင် လက္ခဏဝန္တကို လက္ခဏ ကြိယာ၌ စပ်အပ်၏။ လကျွဝန္တကို လက္ခုကြိယာ၌ စပ်အပ်၏။ပ။ ကား ဘိက္ခူသု ဘောဇိယမာနေသု ဂတော ပုရိသော၊ ပရဿ မညာ ပယောဂေတည်း။ ဘိက္ခူသု၊ တို့ကို။ ဘောဇိယမာနေသု၊ ဆွမ်းကျွေးအပ်ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂတော၊ သွား၏။ ပယောဂေ၊ ယှဉ်သင့်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပရဿမညာ၊ ကျမ်းတစ်ပါး၌ လာသောအမည်တို့ကို။ ယုဇ္ဇနွေ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။ ဤပြုဂ်တို့တွင် ဘိက္ခူသု။လ။ပုရိသော ဟူသောပြုဂ်၌ ဘိက္ခူသုကား တို့ကို ဟူ၍။ပ။ ကြောင့် ဘောဇိယမာနေသု၌ လက္ခဏဝန္တကံ၊ (စာ-၄၃၃) ။လ။ ကြောင့် ဂတော၌ လက္ခကကြိယာ၊ ဂတောကား လက္ခုကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။ ပုရိသောကား သည် ဟူ၍။လ။ ကြောင့် ဂတော၌ လက္ခုကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။ ပရသမညာပယောဂဟူသော ပြုဂ်၌ ပယောဂေကား သည် ဟူ၍။ပ။ ကြောင့် သတိ၌ လက္ခကဝန္တကတ္တား၊ သတိကား လက္ခကကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ သတိကား သော် ဟူ၍။လ။ ကြောင့် ယုဇ္ဇန္တေ၌ လက္ခကကြိယာ၊ ယုဇ္ဇန္တေကား လက္ခုကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။ ပရသမညာကား တို့ကို ဟူ၍။လ။ကြောင့် ယုဇ္ဇန္တေ၌ လက္ခကကြိယာ၊ ယုဇ္ဇန္တေကား လက္ခုကြိယာ။ပ။ စပ်အပ်၏။ ပရသမညာကား တို့ကို ဟူ၍။လ။ကြောင့် ယုဇ္ဇန္တေဌ် လက္ခ တြွေလေ့၌ လက္ခ တန္တကံ၊ ယုဇ္ဇန္တေကား လက္ခုကြိယာအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ဟူ၍ အနက်ပေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အာကာရ, အာကာရဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပ။ကား အံကူတိ နိဂ္ဂဟီတံတည်း။ အံကူတိ၊ အံဟူ၍။ ယံ ဗိန္ဒူ အကြင်ဗိန္ဒုကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ တံ ဗိန္ဒူ သည်။ နိဂ္ဂဟီတံ၊ ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤ၊၌ အံကူတိကား ဟူ၍၊ လ။ကြောင့်။ ဝုတ္တံ၌ အာကာရ၊ ဝုတ္တံကား အာကာရဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ပတ်လုံး ဟူ၍။ပ။ သော် ကာလအစ္စန္တသံယောဂ, ကာလအစ္စန္တသံယောဂဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပ။ ကား မာသံ မံသောဒနံ ဘုဥ္ဇတိတည်း။ မာသံ၊ တစ်လပတ်လုံး။ မံသောဒနံ၊ သားပြွမ်းထမင်းကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စား၏။ ဤ၌ မာသံကား ပတ်လုံးဟူ၍။ပ။ကြောင့် ဘုဥ္ဇတိ၌ ကာလအစ္စန္တသံယောဂ၊ ဘုဥ္ဇတိကား ကာလအစ္စန္တသံယောဂဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

တိုင်တိုင် ဟူ၍။လ။သော် အဒ္ဓအစ္စန္တသံယောဂ၊ အဒ္ဓအစ္စန္တသံယောဂဝန္တ အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ပ။ ကား ယောဇနံ ဝနရာဇိတည်း။ ယောဇနံ၊ ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဝနရာဇိ၊ တောအရေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤ။၌။ ယောဇနံကား တိုင်တိုင် ဟူ၍။လ။ကြောင့် ဝန ရာဇိ၌ အဒ္ဓအစ္စန္တသံယောဂ၊ ဝနရာဇိကား အဒ္ဓအစ္စန္တသံယောဂဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

လည်းကောင်း ဟူ၍။ပ။သော် သရုပ်၊ သရူပဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ပ။ကား ကာမာဝစရဥ္စု၊ ရူပါဝစရဥ္စု၊ အရူပါဝစရဉ္စတည်း။ ကာမာဝစရဥ္စု၊ ကာမာဝစရစိတ် လည်း ကောင်း။ပ။ လောကုတ္တရဥ္စု၊ လောကုတ္တရာစိတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုဗ္ဗိဓံ၊ ရိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤ။၌ ကာမာဝစရာ။ပ။ လောကတရာတိုကား လည်းကောင်း (စာ-၄၃၄) သရူပဝန္တအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ ဣတိကား ဤသို့ ဟူ၍။ ပ ။ကြောင့် ဟောတိ၌ နိဒဿန၊ ဟောတိကား နိဒဿိတဗ္ဗအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

အဆုံး၌ ကြိယာမသတ်မူ၍ တည်း ဟူ၍။ပ။သော် တုလျတ်, လိင်္ဂတ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ပ။ကား ဧသော နော သတ္တာတည်း။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္တာ၊ ဆရာတည်း။ ဤ။၌ ဧသောကား သည် ဟူ၍။ လ ။ကြောင့် သတ္တာ၌ တုလျက်၊ သတ္တာကား လိင်္ဂတ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

အို ဟူ၍။ပ။သော် တစ်ပါးသော ပုဒ်တို့နှင့် မစပ်အပ်၊ သဇီဝအာလုပ်, နိဇီဝအာလုပ်, အားဖြင့် နှစ်ပါးသောပုဒ်တို့ကို စပ်အပ်၏။ပ။ကား ဘော ပုရိသော၊ ဘော သေလတည်း။ ဘော ပုရိသ၊ အိုယောက်ျား ဘော သေလ၊ အိုကျောက်။ ဤ။၌ ဘောပုရိသကား သဇီဝ အာလုပ်။ ဘောသေလကား နိဇီဝအာလုပ်အဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

သည် ဟူ၍ ပေးအပ်သောအနက်သည် ကတ္တားမည်၏။ ထိုကတ္တားသည် လည်း ဝုတ္တကတ္တား, အဝုတ္တကတ္တားအားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတို့တွင် ကြိယာသည် ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဓာတ်ပစ္စည်းနှစ်ပါးလုံး၌ စပ်အပ်သော ပထမာဝိဘတ် အဆုံးရှိသော ကတ္တားသည် ဝုတ္တကတ္တားမည်၏။ပ။ ကား ပုရိသော ဩဒနံ ပစတိတည်း။ ပုရိသော၊ သည်။ ဩဒနံ၊ ကို။ ပစတိ၊ ၏။ ဤ။၌ ပုရိသောကား သည် ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် ပစတိ၌ တိဝိဘတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ဝုတ္တကတ္တား၊ ပစတိကား ထိုကတ္တားကိုဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ကြိယာသည် မဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဓာတ်၌သာ စပ်အပ်သော တတိယာဝိဘတ် အဆုံးရှိသော ကတ္တားသည် အဝုတ္တကတ္တားမည်၏။ပ။ ကား ပုရိသေန ဩဒနော ပစ္စတေ တည်း။ ပုရိသေန၊ သည်။ ဩဒနော၊ ကို။ ပစ္စတေ၊ ၏။ ဤ။၌ ပုရိသေနကား သည် ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပစ္စတေ၌ တေဝိဘတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစက သည် မဟောအပ်သော အဝုတ္တကတ္တား၊ ပစ္စတေကား ထိုကတ္တားကို မဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။ (စာ-၄၃၅) တို့တွင် ကြိယာသည် ဟောအပ်သည်ဖြစ်၍ ဓာတ်, ပစ္စည်းနှင့် နှစ်ပါးလုံး၌ စပ်အပ်သော ပထမာဝိဘတ်အဆုံးရှိသော ကံသည် ဝုတ္တကံမည်၏။ပ။ ကား ပုရိသေန ဩဒနော ပစ္စတေတည်း။ ပုရိသေန၊ သည်။ ဩဒနော၊ ကို။ ပစ္စတေ၊ ၏။ ဤ။ ၌ ဩဒနောကား ကို ဟူ၍အနက်ပေးသောကြောင့် ပစ္စတေ၌ တေဝိဘတ်ဟု ဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာဝါစကသည် ဟောအပ်သော ဝုတ္တကံ၊ ပစ္စတေကား ထိုကံကိုဟောသော အာချာတ်ကြိယာဝါစကအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ကြိယာသည် မဟောအပ်သည် ဖြစ်၍ ဓာတ်၌သာ စပ်အပ်သော ဒုတိယာ ဝိဘတ်အဆုံးရှိသော ကံသည် အဝုတ္တကံ မည်၏။ ပြုဂ်ကား ပုရိသော ဩဒနံ ပစတိ အစရှိသည်တည်း။ ပုရိသော၊ သည်။ ဩဒနံ၊ ကို။ ပစတိ၊ ၏။ ဤပြုဂ်၌ ဩဒနံကား ကို ဟူ၍ အနက်ပေးသောကြောင့် ပစတိ၌ တိဝိဘတ်ဟုဆိုအပ်သော အာချာတ်ကြိယာ ဝါစကသည် မဟောအပ်သော အဝုတ္တကံ၊ ပစတိကား ထိုကံကို မဟောသော အာချာတ် ကြိယာဝါစကအဖြစ်ဖြင့် စပ်အပ်၏။

ဝုတ္တကတ္တား, အဝုတ္တကတ္တား၊ ဝုတ္တကံ, အဝုတ္တကံခွဲနည်း ပြီး၏။

မတ္တရာဆရာတော်ဘုရား ရေးသားစီရင်အပ်သော စာစပ်နည်းပြီး၏။